

تماشاخانه

ضمن تقدیم «سس توت فرنگی» به کمال تبریزی و تخفیف معجون‌ی به دانشجویان

حسین کیانی بی ۲ نمایش در شهرزاد

● **گروه هنر:** حسین کیانی که در نامه‌ای سرگشاده از اجرای نمایشش در تماشاخانه ایران‌شهر انصراف داده بود، حالا در تالار شهرزاد دو نمایش را برای اجرای عمومی آماده می‌کند. همچنین اجرای نمایش «سس توت‌فرنگی» در نخستین اجرائیش به کمال تبریزی، فیلم‌ساز، هدیه شد و نمایش «فلیک» می‌خواهد با تخفیف ویژه به استقبال دانشجویان برود.

«واقعۀ در طهران ناصری» و «خرنامه نصرالدین‌ملا» در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه می‌روند. نمایش‌های «واقعۀ در طهران ناصری» و «خرنامه نصرالدین‌ملا» عنوان تازه‌ترین آثار حسین کیانی است که به‌زودی در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه خواهند رفت.

حسین کیانی، کارگردان شناخته‌شده تئاتر، قرار است به‌زودی تازه‌ترین اثر نمایشی خود را با عنوان «واقعۀ در طهران ناصری» در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه ببرد. این تازه‌ترین نمایش حسین کیانی بعد از نمایش «روز عقیم» است که طبق برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده از نیمه شهریور و هم‌زمان با آغاز ماه محرم اجرائای خود را آغاز می‌کند. از سوی دیگر، حسین کیانی قرار است از بیستم آبان‌ماه، نمایش شاد و موزیکال «خرنامه نصرالدین‌ملا» را در سالن شماره ۴ پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه ببرد. بازیگران این نمایش هنوز مشخص نیستند و کیانی این روزها در حال انتخاب بازیگران تازه‌ترین اثر نمایشی خود است.

اجرای نمایش «سس توت فرنگی» برای کمال تبریزی

اجرای شب نخست نمایش «سس توت‌فرنگی» با طراحی و کارگردانی مهدی پاشایی، یکم مرداد، به میهمان ویژهٔ این اجرا، کمال تبریزی، کارگردان مطرح سینمای ایران، تقدیم شد. نمایش «سس توت‌فرنگی» به نویسندگی سیدیه فلاح‌فر و کارگردانی مهدی پاشایی، یکم مردادماه اجرائای خود را با حضور کمال تبریزی، کارگردان نامدار سینمای ایران و جمعی دیگر از هنرمندان و منتقدان عرصه تئاتر آغاز کرد که این اجرا به تبریزی تقدیم شد.

تبریزی نیز ضمن بیان تبریک و خسته نباشید بابت تلاش‌های گروه، بازی تیم بازیگران را خیلی خوب خواند و آنها را تشویق به ادامه فعالیت‌هایشان با سخت‌کوشی و تلاش بیشتر کرد. در نمایش «سس توت‌فرنگی»، سهیل برخورداری، سمیرا حسن‌پور، مهدی زمین‌پراز، سحر صباغ‌سرشت، منصور عربی، پرستو علیزاده و علیرضا مهرسان ایفای نقش می‌کنند و حامد کمیلی به‌عنوان صدایپشه با این گروه همکاری کرده است. در خلاصه داستان این نمایش آمده: جمع‌شدن دوستان قدیمی در باغ لئوسان برای تقسیم باغ که این جمع‌شدن باعث نمایان‌شدن روابط مخفی ناشوئی می‌شود. اجرائای نمایش «سس توت‌فرنگی» از یکم مرداد آغاز شده و تا پایان ماه در تالار قشقایی ادامه خواهد داشت. علاقه‌مندان می‌توانند با مراجعه به سایت تیوال www.tiwal.com یا تماس با شماره ۰۹۳۰۰۲۰۷۹۲۲ اقدام به رزرو و خرید بلیت کنند.

درهای سینما «فلیک» ویژه دانشجویان باز می‌شود

نمایش «فلیک» به کارگردانی محمدحسن معجون‌ی، یکشنبه، هفتم مرداد و در ساعت ۱۷، ویژه دانشجویان روی صحنه می‌رود.

برای حمایت از دانشجویانی که علاقه‌مند به تماشای نمایش «فلیک» به‌عنوان جدیدترین اثر گروه تئاتر «لیو» هستند، این اثر نمایشی یکشنبه، هفتم مرداد، علاوه‌بر اجرای متداول خود در ساعت ۱۹:۳۰، در ساعت ۱۷ و در قالب یک اجرای ویژه دانشجویی نیز در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه می‌رود. دانشجویان علاقه‌مند می‌توانند با شماره دانشجویی خود از طریق سامانه فروش بلیت Tik8 و با داشتن کارت دانشجویی خود از کیشه پردیس تئاتر شهرزاد، بلیت اجرای دانشجویی نمایش «فلیک» را تهیه کنند.

«فلیک» نوشته آنی بیکر و با ترجمه بهرنگ رجیبی و به کارگردانی حسن معجون‌ی اجرا می‌شود و نوید محمدزاده، ستاره پسیانی، حسین حسینیان و برنا انصاری در این نمایش به ایفای نقش می‌پردازند. «فلیک» روایتگر روابط انسانی سه جوان در سینمایی قدیمی به نام فلیک است. مهدی چاکری، دراماتورژ، شایلان عشایری؛ طراح لباس، صبا کسمایی؛ طراح نور، سیاوش الیکشی‌نایی؛ دستیار کارگردان و برنامه‌ریز، مانی لطفی‌زاده؛ عکاس و سبا غروی؛ مدیر تولید، ازجمله عوامل این اثر نمایشی هستند.

ونسا رد گریو، بازیگر کهنه‌کار بریتانیایی، در هفتادوپنجمین دوره جشنواره فیلم ونیز جایزه شیر طلای یک عمر دستاورد را دریافت می‌کند.

هیئت‌رئیس بی‌نال ونیز به ریاست پائولو باراتا با پیشنهاد آلبرتو باربرا، مدیر هنری جشنواره، در مورد اعطای جایزه یک عمر دستاورد به بازیگر قدیمی سینما، تاتار و تلویزیون موافقت کرد.

باربرا از رد گریوی ۸۱ ساله به‌عنوان یکی از بهترین بازیگران زن دوران معاصر یاد کرد و گفت: او به لطف وفار طبیعی، قدرت ذاتا فریبنده و استعداد خارق‌العاده خود می‌تواند به‌آسانی از سینمای هنری اروپا تا تولیدات پریخت‌وپاش هالیوود و از صحنه تئاتر تا تلویزیون، هربار با نتایجی با کیفیت بالا، عبور کند.

ونسا رد گریو از شناخته‌شده‌ترین اعضای یکی از معروف‌ترین خانواده‌های هنری بریتانیاست. تمام خانواده او در دنیای سینما و تئاتر فعال بوده‌اند و هستند. او دختر مایکل رد گریو و ریچل کمپسن، خواهر بزرگ لین رد گریو و کورین رد گریو و مادر ناتاشا ریچاردسن و جولی ریچاردسن است.

رد گریو در شش دهه فعالیت هنری در فیلم‌های شاخص بسیاری، ازجمله «اگرندیسمان» (۱۹۶۶)، «مورگان!» (۱۹۶۶)، «ایزدواره» (۱۹۶۸)، «مری، ملکه اسکاتلند» (۱۹۷۱)، «قتل در قطار سریع‌السیر شرق» (۱۹۷۴)، «جولیا» (۱۹۷۷)، «بوستونی‌ها» (۱۹۸۴)، «هوارد اند» (۱۹۹۲)، «دختر، گسیخته»

هنر

شیر طلای افتخاری جشنواره ونیز برای ونسارد گریو

(۱۹۹۹) و «تاون» (۲۰۰۷) نقش‌آفرینی کرده است. او شش‌بار نامزد اسکار شد که چهاربار آن در نقش اصلی و دوبار در نقش مکمل بود و برای «جولیا» اسکار بهترین بازیگر زن نقش مکمل را به خانه برد. رد گریو در ۱۹۹۴ برای فیلم «اودسای کوچک» برنده جایزه بهترین بازیگر زن مکمل جشنواره ونیز

نگاهی به نمایش ریچارد، اثر حمیدرضا نعیمی

ترک آرام و خواب باید کرد/ وین به عهد شباب باید کرد

است که نعیمی انجام می‌دهد و به‌راستی ریچارد هرکدام از ما را به رویرویی و دربه‌دروی و تکه‌تکه‌شدن فرامی‌خواند. به‌راستی چه اهمیت دارد که ریچارد با بازی دوست‌داشتنی حامد کمیلی تماشاگر را مسحور خود می‌کند؟ آنچه مهم است آن است که نعیمی خطه خاطر خطرِ خطرات را به جان می‌خرد و نشان می‌دهد که همه قبیلۀ من عالمان دین بودند/ مرا معلم عشق تو شاعری آموخت.

به یاد دارم که در گفت‌وگویی با نعیمی، به من گفت هنر نمی‌خرد ایام و غیر از اینم نیست و من گفتم حمیدرضای نازنینم باش، همیشه، همواره و مسلم. حالیا نیز این نکته را در مواجهه با قاب‌های لویی پانزدهم‌وار تئاتر وحدت می‌گویم که آقای نعیمی عزیز شعر تو و عشق من و وحدت خلق، اگه دست به هم بدن، شهرو چراغون می‌کنن. آری! دوساعت پی‌درپی ریسرپسۀ تالار وحدت و جوی‌جوی کتاب آب رکن‌آباد ما را با ریچارد به فرازوفروزی عمیق می‌خواند، گاهی خنده می‌کنیم و گاهی تبسمی تلخ، آنکه که از مایکاولی می‌آورد و می‌گوید ماندراگولا را ببین و تعمق کن و در اندیشه‌ی این اعجوبه تاریخ سخن بگو که هدف وسیله را توحیه می‌کند، چیزی بیاور و نعیمی می‌آورد و می‌گوید هدف وسیله را هیچ‌گاه توحیه نمی‌کند و این ریچارد است که شب‌زده و غمناک ری را را می‌خواند و داروک کی می‌رسد باران؟

در کل من بر آنم که ریچارد یکم – امضا دارد دوم- مهجور به مهر مدرنیته جهان‌افروز امروز است و سوم- یک شکسپیر ناب، اصیل و امروزین عصر ماست. به‌سادگی تماشاگر را با خود سهمی کامل می‌بخشد و در نهایت و غایت ما را از اجرائی مطمئن و صد‌صد شکسپیری‌کننده می‌کند. کار نعیمی بی‌گمان با همه نقص و نکت‌هایش که عمدتا از زیباشناسی نه‌چندان باسلیقه صحنه و بازی‌های نه‌چندان دلنشین بازیگران برتافته می‌شود، کاری شخصی، صلهب‌جایگاه و جهان‌بینی و سستزی به نام تئاتر کلوب و شکسپیر زمانه ماست و چه خوش است صوت قرآن ز دل‌ربا شنیدن/ نفس خدا گرفتن، سخن تو را شنیدن. بازی، طراحی صحنه و کنونگرافی شکوهمند این اثر، چندان بر دل می‌نشیند که می‌تواند پرهیب و سایه‌ای از قدرت

بازیگران

در نمایش

ریچارد

در نمایش

در نمایش

در نمایش

در نمایش

در نمایش

در نمایش

در نمایش

در نمایش

در نمایش

شد. رد گریو جوایز امی، تونی، بفتا، اولیویر، کن، گلدن گلوب و انجمن بازیگران آمریکا را نیز در کارنامه دارد. آکادمی علوم و هنرهای سینمایی در ۲۰۱۱ در لندن به‌طور ویژه از رد گریو تقدیر کرد. این تقدیر با عنوان «ادای احترام آکادمی به ونسا رد گریو» انجام شد. تا آن زمان سابقه نداشت آکادمی در اروپا به‌طور ویژه از یک چهره سینمایی تقدیر کند.

رد گریو از دوران جوانی در کنار فعالیت هنری به‌عنوان یک فعال سیاسی هم شهرت داشت. او از مخالفان تولید سلاح‌های هسته‌ای و جنگ ویتنام و از حامیان پرشور باسر عرفات و جبهه آزادی‌بخش فلسطین بود.

اظهارات رد گریو در مراسم اسکار سال ۱۹۷۸ پس از دریافت جایزه برای فیلم «جولیا»، یکی از جنجالی‌ترین لحظه‌های تاریخ اسکار را رقم زد. رد گریو از آکادمی به‌خاطر تقدیر از او با وجود «تهدیدهای گروه کوچکی از شرورهای صهیونیست» تشکر کرد، هرچند بعدا به‌خاطر این سخنان رسماً توبیخ شد. رد گریو دومین کسی است که امسال در ونیز جایزه شیر طلای یک عمر دستاورد را دریافت می‌کند. همان‌طور که قبلاً اعلام شد، دیوید کراننبرگ، کارگردان کانادایی، نیز امسال در لیدو تقدیر می‌شود. بی‌نال ونیز هر سال دو جایزه شیر طلای یک عمر دستاورد اعطا می‌کند: اولی به یک کارگردان می‌رسد و دومی به یک بازیگر مرد یا یک بازیگر زن.

هفتادوپنجمین جشنواره فیلم ونیز ۲۹ اگوست تا هشت سپتامبر (۷ تا ۱۷ شهریور) برگزار می‌شود.

شیر طلای افتخاری جشنواره ونیز برای ونسارد گریو

خوبش را روی اندام‌واره تئاتریکاله بازیگران که شاید از نظر اصول بازیگری و خاصه فن بیان کاستی‌هایی داشته باشد، به‌کلی دربر گیرد.

درهرحال شکسپیر به قول برادلی، مفسر و شارح معروف این شاعر و درام‌نویس این است که هنوز بهترین اجراها از آثار شکسپیر در طی و طول زمان بر صحنه نیامده و ما برآینم تا هماره این آثار منشوری را نوین و امروزی ببینیم و سوزسازش را نثار کارگردانان عاشق این ستیخ دراماتیک جهان کنیم.

بازی حامد کمیلی در نقش ریچارد، هم عیب داشت هم حسن. عیشش اینکه بای معلول ریچارد تمام تمرکز و حس‌وحال بازیگر را معطوف به خود کرده و او را از خلایق‌های بازیگری دور نگاه داشته بود. انکار کمیلی گونه‌ای زنده و چوب‌زیرپلر را بر صحنه می‌گرداند و به‌طور مدام می‌گوید معلم من پای من و هیئات که این پا نمی‌تواند جور شکسپیر بزرگ را در این‌همان بازآفرینی این اثر در ایعادی فراخ و بزرگ بکشد، اما این عییش که تازه به قول ما منتقدان چنین است: عیب می‌جمله بگفتی هنرش نیز بگو/ نفی حکمت مکن او بهر دل عا می‌چند. این یک نکته و نکته دیگر اینکه کمیلی کاملاً معوج و معلق بر صحنه حرکت می‌کرد و نیسمی از بازی‌اش را برای حفظ این تعادل از دست می‌داد و در نتیجه ما فقط با پروفیل یا نیم‌رخ این بازیگر ارتباط داشتیم و این نقضی است که حتما به کارگردان برمی‌گردد و بس. به‌جز این بیان و آن طنز شکوهمندانه ریچارد از لسان کمیلی به زیبایی شکل می‌گیرد، اما این دو نکته که آوردم با دربخ بسیار بازی حسی کمیلی را مغلوب می‌کند و این بر کل اجرا اثر می‌گذارد. طراحی صحنه چندان که شباهسته آثار شکسپیر است از عنصر خلاقیت و بداعت و بداهت برخوردار نیست. معلوم نیست که چرا لته‌ها یا پراپتیابل‌های تالار وحدت بین زمین و هوا معلقند و چه نقشی در پیشبرد درام دارند. تنها دلنوازی و زیبایی کافی نیست و باید در پیشبرد درام نقشی اساسی داشته باشند که با دربخ این مهم در اجرائی تعیمی از دست رفته است، اما حاضر چهره‌های لمینی در کار ریچارد به‌قاعده و لازم است. دوست‌استقبان و ابوقدرای مثل ریچارد اگر چه خود یک ادیب اریب هم حساب می‌شود، اما در کل لمین است و پوپولیسم مسلط بر کار شکسپیر در این اثر به زیبایی بیان می‌شود و این هم از نکات مثبت دین این اجراست.

به‌هرحال ریچارد فصلی نو در تئاتر ما پدید می‌آورد و نشان می‌دهد حمیدرضا نعیمی یگانه‌ای است که باید پیشش ایستاد و بروبالی بلندش را به نکویی نام برد، چراکه او در این سال‌ها از هیچ‌ویوچ شروع کرد، لحظه‌ای نمایش دفاع مقدس کار کرد، لحظه‌ای از شهر به دارالخلافت آمد و لحظه‌ای در تب‌وتاب آثار طی عمر می‌برد، اما امروز ریچاردش چشم‌وچراغ تئاتر ماست و در صدر هر مراسله.

تکمله این مسطوره اشارتی است به طراحی حرکت‌های موزون ورقصنده‌های طراز اول حمیدرضا نعیمی که بی‌گمان صحنه را با آن گستردگی و غنای جغرافیایی‌اش به خوبی اداره کردند و حسی عظیم از زیباشناختی تئاتری را پیشاروی تماشاگر آوردند. بازی‌ها، رقص‌ها و در کل جهان نمایش ریچارد با همت درخور توجه حمیدرضا نعیمی ما را در بهترین لحظات نشانند.

شیر طلای افتخاری جشنواره ونیز برای ونسارد گریو

دریا موج‌موج می‌لرزد/ امیر غلامی، دریای تلخ/ فاطمه احمدی، دور از خانه/ فرهاد دل‌آرام، روزا/سن / سوگل رضوانی، ساقی/ علیرضا اسفندیارزاد، ساعت ۱۷/ پدرام نور، سیندرلا/ مهدی آقاجانی، شب‌چره/ مهدی محمدزادبان، شونایت/ میلاد باوفا، عافیت/ حمیدرضا دافخواه، قرار/ امید شمس، گاو آمریکایی/ فاطمه طوسی، گسل/ سهیل امیرشریفی، گوش سیاه/ بهزاد آزادی، ملاقات خصوصی/ فرهاد غریبی، مثل بچه آدم/ آرین وزیردفتری، مکافات/ مسعود جهانبخش، موج کوتاه/ محمد اسماعیلی، مونالیزا/ عباس عمرانی، نقش/ فرنوش صمدی و هدیه/ سحر ستوده.

پوستر «نهمین جشن فیلم کوتاه» را طاه‌ا ذاکر طراحی کرده است.

«نهمین جشن فیلم کوتاه» تابستان ۱۳۹۷ توسط انجمن فیلم کوتاه ایران (ایسفا) و به دبیری نهمان قدرتی به صورت آکادمی برگزار خواهد شد.

زیر آسمان فیروزهای

۵۶ هنرمند جوان در یک داستان بی پایان

● **گروه هنر:** نمایشگاه گروهی تصویرسازی با کردآوری پژمان رحیمی‌زاده در نگارخانه لاله برگزار می‌شود. نمایشگاه گروهی تصویرسازی با عنوان «داستان بی‌پایان» مجموعه‌ای از آثار ۵۶ هنرمند جوان است که به همت پژمان رحیمی‌زاده (مدرس و هنرمند تصویرگر معاصر) گردآوری شده است. هنرمندان این نمایشگاه در آثار خود موضوعاتی مانند آرزو، زندگی، مهربانی، امید، شهر، شعر، سفر و… را با نگاهی تمثیلی و روایی تصویر کرده‌اند. همچنین تنوع موضوعی و تکنیکی حول موضوعاتی مشترک از نکات برسته این نمایشگاه است. ترکس ابراهیمی، سعیده احمدی، صدیقه احمدی، نوشین افتخاری جم، زینب امینی، رعنا آذرمنش، ویدا آزمون، ندا بشروخواه، مریم تاروردی، اعظم ترشیزی، حدیث جزایری، بهناز جلدی، الهه جوانمرد، معصومه حاجی‌وند، فهیمه حسینی، عباس خاتکلی، سحر دانشی، معطمه دهقانی، بهاره دیوانداری، عطیه رحیمی، سحر رضایی، کوثر رضایی، تهمنیه رنجبر سلیمانی، مهسا زعیم، مریم سیف، لیدا شریفی نیک، آرزو صادقی، گلی صفری، زهرا صفی‌آبادی، فرناز طالب، ترکس طهماسی، سولماز عبیدان، ستوده عسکری، الهام عسکری، نسیم عسکری، نسترن عنبری، نعیمه فاضلی، گیلدا فتاحی، غزل فتح‌اللهی، میثم فراهانی، فاطمه قاسمی، شوا قاضی، آرزو کاظم، تبثا محامی، ملیحه محمدیان، التاز محمدیان، فرزانه محمودی، میترا مختاریور، فرناز مزین، مستوره مصطفایی‌نژاد، گلنوش معینی، مریم ملکیان، سارا میرای، مریم نصیری، آیدا نوری و آیدا ویژه هنرمندان حاضر در این نمایشگاه هستند.

نمایشگاه داستان بی‌پایان روز جمعه، پنجم خرداد ۱۳۹۷ ساعت ۱۶ تا ۲۰ در نگارخانه لاله گشایش می‌یابد و برای بازدید تا ۲۳ مرداد به جز ایام تعطیل از ساعت ۹ تا ۱۳ و ۱۴ تا ۱۹ و روزهای پنجشنبه تا ساعت ۱۳ ادامه خواهد یافت. نگارخانه لاله در خیابان دکتر قاضی، ضلع شمالی پارک لاله، جنب هتل لاله قرار دارد.

پرت‌های رضا یحیایی در «دیدي» این‌دشهر

● **گروه هنر:** موزه گالری «دیدي» از چهار مرداد میزبان پرت‌های هنرمندی می‌شود که او را بیشتر بابت تضاد تعمق‌برانگیز فیکوهر و اشکال هندسی خلصش می‌شناسیم؛ نقاش و مجسمه‌سازی که تکاپوی هنری‌اش در تعارض آشتی‌ناپذیر میان تصویرگری دودبعی و احجام سه‌بعدی بوده است. رضا یحیایی هنرمند، در نمایشگاه تازه خود که عنوان «زن» (Femme) را برای آن در نظر گرفته است، برای اولین‌بار حدود ۲۰ پرت‌ه را در ابعاد دو در یک‌هشتاد به همراه تعدادی از مجسمه‌هایش به تماشا خواهد گذاشت. این نقاش، درباره ویژگی این نمایشگاه و تفاوت آن با نمایشگاه‌های قبلی‌اش گفت: «تم این نمایشگاه زن است؛ زن ایرانی از مبنا تا رزن امروز و در واقع زنان مختلف ایران. این پرت‌ها، نقدی اجتماعی بر حضور زن ایرانی در پهنه کینی هستند، ارزش‌های من را زن، مادر و دختر تشکیل می‌دهند؛ سه موجودی که در وجود مادینه تبلور پیدا می‌کند. من سال‌هاست روی این دسته آثار کار می‌کنم. اینها، همگی پرت‌ه هستند و فیکوری در آنها وجود ندارد. یحیایی همچنین از انتشار کتاب جدید خود با عنوان «پرت‌ه» خبر داد که دربرگیرنده چهره زنان است و نشر چشمه ناشر آن خواهد بود. یحیایی متولد ۱۳۲۷ در بابل است. او دکترای هنر از سوربن دارد. معماری را در میلان و هنرهای زیبا را در فلورانس گذرانده و بیش از سه دهه در مراکز فرهنگی اروپایی به تلاش هنری مشغول بوده است. یحیایی نقاشی را نزد هنرمند نوعی بیماری و تب می‌داند. به باور او، هنر بیانیه و فلسفه‌ای است که شاید یک ارزش هم در آن نهفته باشد. یکی از بهترین توصیف‌ها را از کار او بهروز دارش کرده است: «بهرت است در برابر کار او ساکت باشیم و بگذاریم اثر ارتباطش را بدون واسطه با ما برقرار کنند». یحیایی سال گذشته کارگاه نقاشی خود را در نگارخانه وصال‌شیراز برگزار کرد. پرت‌ه‌های رضا یحیایی در بخش اصلی موزه «دیدي» چهار سه‌اه در معرض دید علاقه‌مندان خواهد بود. مجتمع فرهنگی هنری «دیدي» اردیبهشت ۱۳۹۵ با سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، مدیریت و نگهداری آن مجموعه‌دار، در شهرستان نور استان مازندران افتتاح شد. موزه و مجموعه بزرگ «دیدي» که شامل خانه کتاب، مرکز خرید، کافی‌شاپ و رستوران است، اکنون با نگهداری مجموعه‌ای بیش از هزار و ۸۰۰ اثر ارزشمند هنرمندان معاصر ایران، موزه‌ای شاخص در کشور محسوب می‌شود.